Zvonění

Září-říjen 82/09

ZŠ Vrchlického

Podzimní fotografie slečny Markéty Henyšové, která u nás učila. Rozhovor s ní a dalšími dvěma studenty najdete v časopise.

Toto číslo pro vás připravili:

Karolína Peterová – šéfredaktor
Gabriela Pikešová
Míša Blažková
Barbora Pleskotová
Veronika Vaníčková
Hanka Nguyen
Vlastimil Petera
Terka Tomsová
Robin Hráský
Barbora Košková a Terka Janďurová

Obsah

Co se dělo ve škole……4
Výlety ……5-7
Rozhovory ……8-14
Přečtěte si ……15
Ekologie…… 16-17
Zvířata…….. 18-19
Psychotest……. 20
Svědci Jehovovi ……21
Násilí ……22-23
Pranostiky ……24

Fotografie z pobytu 5.B na Selešce

Co se dělo ve škole?

Seznamovací pobyt 5.B- Seleška (7.-9.9.2009)

Jak už je na naší škole tradicí, i letos žáci 5.B absolvovali se svojí třídní učitelkou a slečnou vychovatelkou seznamovací pobyt na chatě Seleška. Počasí od pondělí 7. do středy 9. září 2009 opravdu takové akci přálo.

Dětem se líbil výstup na horu Hochwald (Hvozd), kde se všichni mohli pokochat nádherným výhledem do okolní krajiny. Po celé 3 dny děti hodně pobývaly venku, hrály v lese různé hry, nechyběla ani večerní stezka odvahy a táborák. Poslední den výborně zvládly i závěrečný úklid a zaslouží si velkou pochvalu. Všichni se zdraví a plní zážitků vrátili domů.

Sběr papíru

I ve školním roce 2009/2010 bude naše škola sbírat papír a zároveň nejlepším sběračům přinese spoustu zajímavých cen.

VÝLET S EP K TISÍCILETÉ LÍPĚ

Dne 6.10.2009 jsme se v rámci výuky předmětu *Ekologická praktika* vypravili k Tisícileté lípě, která roste v Kotli u Osečné, nedaleko Liberce. Paní učitelka Kyzúrová a pan učitel Bělohradský nás doprovázeli a my si to s nimi naplno užili, i když cestou zpět domů jsme už čerpali z posledních sil. A teď něco o Tisícileté lípě. Tisíciletá lípa v Kotli je chráněný strom. Pečují o ni ochránci přírody, kteří ji pravidelně udržují. Odhady odborníků o stáří stromu se rozcházejí v rozpětí mezi 870 až 950 lety. Obvod kmene u paty činí 12,5 metrů, obvod kmene ve výšce 2 m nad zemí pak 9,5 metrů. Do vnitřního vykotlaného prostoru lípy o obsahu 12 m^3 se vejde 20 dětí. U paty věkovitého stromu má vnitřní vykotlaný prostor průměr 1,8 m a ve výšce 8 m ještě celý 1 metr.V roce 1959 došlo k požáru uvnitř této lípy. Jeho včasným nahlášením a následným uhašením se předešlo možnému vážnějšímu poškození.

Vedle této prastaré lípy se nachází další, jejíž stáří se odhaduje na 470 až 530 let. Tato lípa má obvod kmene u paty 6,5 m a ve výšce 2 m nad zemí4,8 metrů.Alespoň starší z dvojice chráněných lip v osadě Kotel pamatuje vyprávění lidí z doby husitské. Tehdy se prý mniši z mnichovohradišťského kláštera usnesli, že poklad svého řádu schovají. Roztavili zlaté předměty, které vlastnili, a vytvarovali z nich kvočnu. V noci se pak vypravili na svůj dvorec v Kotli patřící v současnosti pod obec Osečná. Tam zlatou sochu ukryli ve studni.

Traduje se, že kdysi už místní občané mohutnou kvočnu našli. Dokonce ji prý úspěšně vyzvedli, jenže bohužel spočívala přímo na prameni. Jak se studna naplnila vodou, zlatá socha se vysmekla a spadla na dno studně. Podle pověsti tam prý leží dodnes.

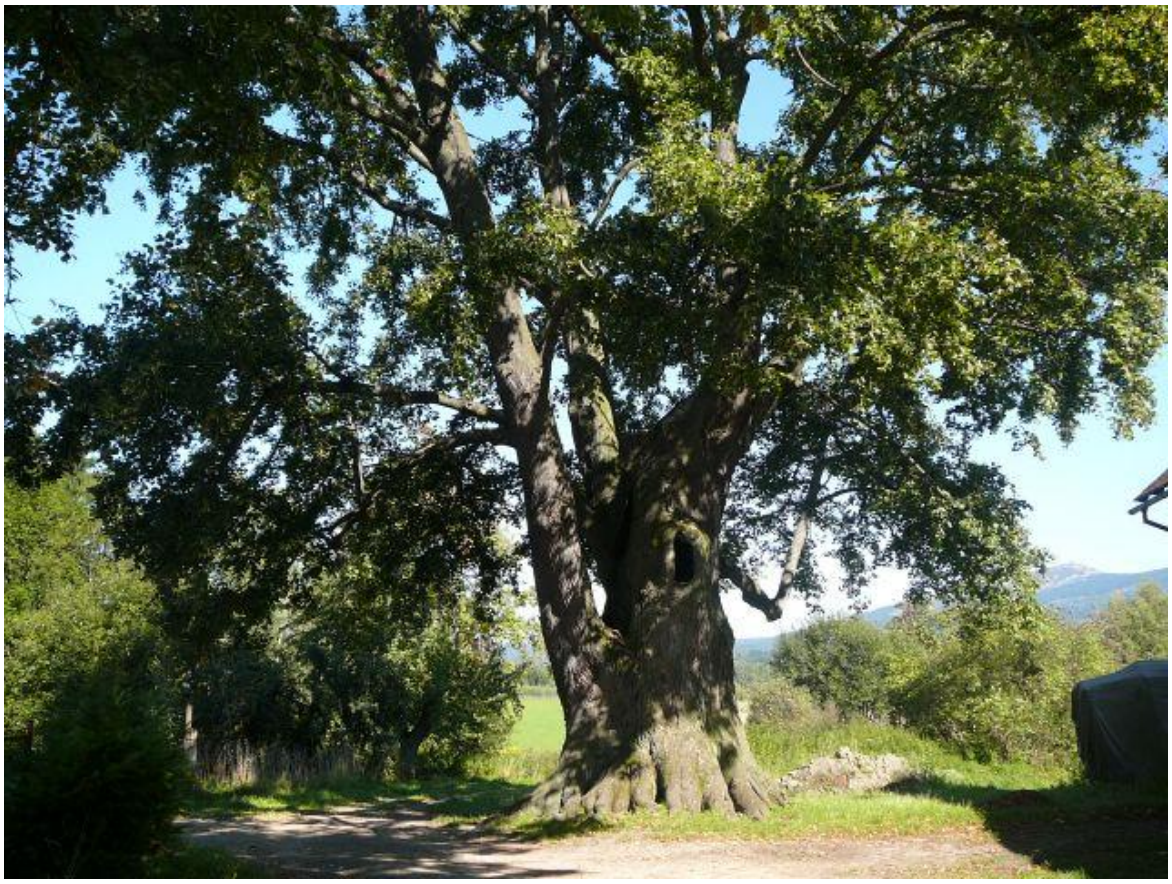

Výlet 8.A. a 8.B do ZOO Dvůr Králové (16.9.2009)

Tady si můžete přečíst, co napsala jedna z účastnic:

V 8:00 byl sraz u školy. Až na jednu výjimku jsme dorazili včas. Vyjeli jsme v 8:10 a cesta trvala pro někoho dlouhé dvě hodiny, ale pro toho, kdo se umí bavit, cesta uběhla rychle. V deset jsme byli na místě. Řidič šikovně zaparkoval před ZOO, my jsme si vzali batohy a hlavně peníze a opustili jsme autobus. Paní učitelky nám daly náležité pokyny(abychom nelezli do klecí a tomu podobně). V houfu jsme vyrazili směrem k autobusu na SAFARI. Jeho řidič nás vyzbrojil pokyny a pak už jsme se mohli kochat krásnou přírodou a hlavně zvířaty, která tam volně pobíhala a koukala na nás s výrazem: „Co to tady děláte? To je naše území!“ A my si je jen fotili. Někdy nám obyvatelé SAFARI dali najevo, že tam nepatříme, a stoupli nám do cesty. My jsme čekali, než odejdou, abychom mohli jet dál. Projížďka se obešla bez úrazu, nikdo nevypadl z horní plošiny autobusu, což je u některých temperamentních jedinců s podivem. Okolo 11:00 projížďka skončila.

Paní učitelky nás opět poučily, jak se máme chovat, zejména zdůraznily, že už jsme téměř dospělí a tudíž nemusíme chodit v pochodovém útvaru. Do tří hodin jsme měli volný čas, abychom si užili pobyt ve velké ZOO se spoustou zvířat podle svého. Bylo co k vidění! Spousta zvířat, žiraf a zeber, vedle byli k vidění nosorožci

a nosorožci dvourozí, sloni, antilopy, bizoni, hyeny a mnoho jiných, velkých i malých, hodných i divokých zvířat, na která bylo radost koukat. Byli tam i šimpanzi, gorily a jiní opi, u kterých jste si mohli zjistit, jaké máte rozpětí rukou. Samotná gorila má tři metry! A například blízko zeber byl metr, jak vysocí jste, ale žirafu asi nedorostete. Ale nejroztomilejší byly surikaty, malá hnědá čiperná zvířátka podobná fretce, která umí rychle běhat a krásně stát na zadních nohách, aby si vyhlédla nějakou tu potravu. Na jedné ceduli jsme se také dočetli, že pes hyenový není hyena, ale že má množství znaků psa, proto je to pes, podobný hyeně. Byli tam i dva poníci, na kterých se dalo svézt, ale my jsme si radši vybrali člunky na vodě. Když jsme je nastartovali, začala všem hrát muzika a my jsme si užili tři minuty jízdy. Dokonce nikdo nespadl do vody. Dramatická chvíle nastala, když se jedné pohledné žákyni nepodařilo vrátit včas ke břehu, zůstala bezmocně trčet uprostřed jezírka a obsluhující personál ji musel přitáhnout zpět.

Když jsme se pokochali krásou zvířat a samotné ZOO, náležitě nás bolely nohy.

Bylo načase vrátit se k východu ze ZOO. Ještě jsme se vyfotili na památku u krásného rybníčka s rybami a zvířaty a vrátili jsme se do autobusu.Zpáteční cesta proběhla v poklidu a zase až na pár výjimek, někteří žáci nemají ani potuchy, jak by se měli v autobuse chovat.

Ve většině z nás doznívaly krásné dojmy ze setkání s krásnými zvířaty v ZOO. Ale stálo to za to! Byla zábava, něčemu jsme se naučili a vzpomínky zůstanou. Okolo půl páté jsme se vrátili a doma jsme to vše rodičům převyprávěli, ukázali fotky a už se těšili, jak na vše budeme vzpomínat další školní den.

TEXT: Michaela Blažková 8.A.
Grafika: Barbora Košková a Tereza Jan ďurová 8.B

Více fotografií najdete na www.vrchlickeho.cz.

Rozhovor s ...

Jméno: ***Václav Linhart***
Znamení: ***Býk***
Místo narození: ***Hořice v Podkrkonoších***
Oblíbená kniha: ***Saturnin***
Oblíbený spisovatel: ***Dan Brawn***
Nejoblíbenější barva: ***Podzimní les, jiskřivý sníh, jarní louka, barva moře***
Oblíbený zpěvák: ***Daniel Landa, skupina Kabát***
Oblíbený herec: ***Nemohu jmenovat jednoho, ale většina herců má roli, která je pro nás, diváky nezapomenutelná.***
Životní krédo: ***Co tě nezabije, to tě posílí.***

1. Bylo vždy vaším snem se stát učitelem?
Většina kluků chce být závodníkem, kosmonautem, námořníkem, … O profesi učitelskou jsem se začal zajímat na gymnáziu.

2. Baví vás být učitelem nebo byste se raději věnoval něčemu jinému?
Učitelování mne baví, ale vyzkoušel jsem i jiná povolání a nelituji.

3. Jaké máte koníčky?
Mezi hlavní „koně“ patří sport, potom následuje zahrada a roubená chalupa..

4. Máte rád sport, jaký a proč?
Baví mne míčové hry, nejvíce asi odbíjená. Převážně se ale věnuji v létě cyklistice a v zimě běžkám.

5. Chtěl byste být žákem naší školy?
Určitě.

6. Co vám vadí na dnešní mládeži?
Nelze strkat všechny do jednoho pytle. Někdo se stále nudí, jiný neví, kterému koníčku se má věnovat dřív.

7. Kolik budete chtít vlastních dětí?
Mám dvě děti, obě již plnoleté a studující.

8. Máte doma nějakého mazlíčka?
Užovku jihoamerickou.

9. Jaké roční období vám je nejsympatičtější?
Každé roční období má své krásy, ale i nepříjemné stránky.

10.Kterou práci máte rád mimo učení?
Manuální tvořivá činnost, když je za vámi vidět kus práce.

11. Jaké máte rád jídlo?
Mám rád dobré jídlo, musí mi chutnat.

12. Co se vám líbí na ženách?
Někdy jiný pohled na svět.

13. Kterou vlastnost na lidech obdivujete?
Mám rád upřímnost, byť může být někdy nepříjemná.

14. Kterou vlastnost naopak nesnášíte?
Nesnáším lhaní.

15. Váš životní vzor?
Konkrétního člověka jako vzor nemám.

16. Kam byste se chtěl podívat?
Jel bych se podívat do Alp na Tour de France..

17. Kdybyste měl kouzelný prstýnek, která tři přání by vám měl splnit?
Hlavně zdraví, dobrý pracovní kolektiv a třetí bych si nechal na zlé časy.

18. Co děláte ve volném čase?
Sportuji, pracuji a čtu.

19. Co byste vzkázal žákům naší školy?
Aby dokázali spojit volnost a svobodu s pracovitostí a zodpovědností.

20. Který žák vám utkví v paměti (v kladném i záporném smyslu)?
Několik adeptů se již objevilo, ale který to vyhraje, to se zeptejte na konci školního roku.

Přejeme novému panu zástupci, aby se mu u nás ve škole líbilo a byl tu spokojený.

Připravila: Bára Pleskotová

Rozhovor s ...

Jméno: Martina
Datum narození: 4.2.1984
Místo narození: Jablonec nad Nisou
Znamení: Vodnář
Nejoblíbenější barva: Černá
Oblíbený film: Seven Pounds, Into the wild, Das leben Anderen, Die falscher, Gloomy Sunday
Oblíbený herec: Kdokoliv, kdo umí perfektně zahrát svou roli
Oblíbený zpěvák: Aron?(skupina Negative) - finská kapela
Oblíbená knížka: Veškerá díla od Kafky
Životní krédo: „Všichni jednou stejně umřeme, tak proč se stresovat“

1) Bylo vždy vaším snem se stát učitelkou?
Ne.

2) Baví vás být učitelkou nebo byste se raději věnovala něčemu jinému?
Bavilo by mě, kdyby se nemusela řešit neustálá kázeň žáků.

3) Jaké máte koníčky?
Turistika, hra na kytaru, zpěv.

4) Máte ráda sport, jaký a proč?
Lezení na vápencových stěnách, běh, plavání, snowboarding, dříve šerm, atletika. Odbourávání endorfinů - cítím se spokojeně (odbourává se tím stres).

5) Chtěla byste být žákem naší školy?
Už bych nechtěla zpět na ZŠ, ale kdybych musela , tato škola je příjemná, i učitelé. Takže ANO.

6) Co vám vadí na dnešní mládeži?
Rozmrzelost, drzost, neukázněnost, ničeho si příliš neváží.

7) Kolik budete chtít vlastních dětí?
Minimálně 3.

8) Máte doma nějakého mazlíčka?
Momentálně nikoliv (dříve neskutečně mnoho, do budoucna určitě pejska, kočičku, aby mohli vařit dort).

9) Jaké roční období vám je nejsympatičtější?
Zima.

10) Kterou práci máte ráda mimo učení?
Zahrádkářství, pitvání (2 roky jsem studovala medicínu).

11) Jaké máte ráda jídlo?
Brambory s jakýmkoliv druhem masa.

12) Co se vám líbí na mužích?
Mužnost, síla.

13) Kterou vlastnost na lidech obdivujete?
Slušnost

14) Kterou vlastnost naopak nesnášíte?
Nepoctivost, násilí a zlo obecně.

15) Váš životní vzor?
Nikdo.

16) Kam byste se chtěla podívat?
Amerika - národní parky, Himaláje.

17) Kdybyste měla kouzelný prstýnek, která 3 přání by vám měl splnit?
Věčné zdraví, radost a štěstí.

18) Co děláte ve volném čase?
Mnoho věcí (bod 3 a 4).

19) Co byste vzkázala žákům naší školy?
Aby byli hodnější.

20) Který žák vám utkví v paměti (v kladném i záporném smyslu)?
V kladném: všichni šikovní (M. Skalský,O.Harbich, P. Šilhán, J. Kejzar, O. Zelenka,R. Hráský.

21) Nejhezčí životní zážitek?
Určitě teprve přijde - seznámit se brzy se svým budoucím mužem.

22) Nejhorší životní zážitek?
Omrzliny 2. stupně.

Poznámka: Slečna Martina působila na naší škole jeden měsíc – souvislá pedagogická praxe.

Děkujeme jí za rozhovor a přejeme jí všechno dobré.

Připravila: Veronika Váníčková

Rozhovor s …

Jméno: Markéta Henyšová
Datum narození: 4.5. 1986
Místo narození: Praha
Znamení: Býk
Nejoblíbenější barva: Modrá
Oblíbený film: Já u většiny usnu – proto moc nechodím do kina.
Oblíbený herec: Antony Hopkins
Oblíbený zpěvák: Nejoblíbenějšího nemám a oblíbených je víc: například Jack Johnson nebo Leonard Cohen
Oblíbená knížka: Malý princ
Životní krédo: Zkušenost není to, co člověka potká, ale to, co udělal s tím, co ho potkalo.

1) Bylo vždy vaším snem stát se učitelem?
Je, to bych vypadala, kdybych měla celý život noční můry ☺.

2) Baví vás být učitelkou nebo byste se raději věnovala něčemu jinému?
Baví a doufám, že moje hodiny jsou zábavné i pro moje žáky. Myslím si ale, že kdyby byli žáci trošku ukázněnější, mohli bychom si výuku všichni užít daleko více.

3) Máte ráda sport, jaký a proč?
To mám – a jak! Jsem vášnivá jachtařka a lyžařka. Obecně mě baví sporty spojené s vodou v jakémkoli skupenství. Občas se pokouším o horolezení a in-line.

4) Jaké máte koníčky?
Kromě již zmíněných sportů jsou to procházky přírodou a hlavně fotografování. Mezi kamarády jsem známá tím, že fotím pořád a všude. Občas tím sice někomu lezu krkem, ale nakonec všichni přijdou, jestli bych jim ty fotky taky nedala.

5) Chtěla byste být žákem naší školy?
Pokud bych nemusela mít některé nesnášenlivé a protivné děti za spolužáky, tak ano.

6) Co vám vadí na dnešní mládeži?
Já bych se s dovolením také ještě zařadila mezi mládež, takže nebudu střílet do vlastních řad ☺. Ale pokud bych měla něco zkritizovat na věkové skupině odpovídající žákům 2. stupně ZŠ, určitě by to byl nedostatek vlastní aktivity. Máte nějaké koníčky? To se ptám vás , děti!

7) Kolik budete chtít vlastních dětí?
Asi 1-3. Odmalička se mi líbí model vlastního dítěte (dětí) a jednoho adoptovaného. Uvidíme, kolik jich dokážu uživit ☺.

8) Máte doma nějakého mazlíčka?
Čínského chocholatého psa – variantu labutěnka. Jmenuje se Meggie.

Můj pes Meggie

9) Jaké roční období vám je nejsympatičtější?
V létě zima, v zimě léto. Ne, užívám si každé roční období, protože každé má něco do sebe.

Paní učitelka s jedním ze žáků

10) Kterou práci máte ráda mimo učení?
Už jsem prošla řadou prací, a tak můžu s klidným svědomím říct, že práce s médii a v reklamě mi přijdou jedněmi z nejzajímavějších.

11) Jaké máte ráda jídlo?
Asi nemám úplně nejoblíbenější jídlo, ale obecně jsem dost na sladké.

12) Co se vám líbí na mužích?
Smysl pro humor, inteligence, spolehlivost, upřímnost. Kromě řady dalších vlastností musí ten chlap mít charisma.

13) Kterou vlastnost na lidech obdivujete?
Myslím si, že každý by si měl umět udělat legraci sám ze sebe – to je vlastnost, kterou by podle mě měl mít každý. Vlastnost, kterou ale vysloveně obdivuji (protože jí neoplývám), je svatá trpělivost.

14) Kterou vlastnost naopak nesnášíte?
Nesnášenlivost.

15) Váš životní vzor?
Pruhy. Lidský vzor nemám.

16) Kam byste se chtěla podívat?

Jachting je můj velký *kůň*

Takových míst je hodně např.: Kuba, Thajsko a do Ameriky na národní parky a na pravý baseball.

17) Kdybyste měla kouzelný prstýnek, která 3 přání by vám měl splnit?
Štěstí, protože to je úplně nejvíc; zdraví, protože bez něho je ten život smutnější a složitější; no a třetí přání si schovám, až ho bude na něco potřeba.
A nebo si vystačím s jediným přáním: mít nekonečně mnoho přání ☺.

18) Co děláte ve volném čase?
Volný čas? Co to je☺ ? Věnuji se sobě, svým zálibám, příteli a psovi.

19) Co byste vzkázala žákům naší školy?
Chovejte se k druhým tak, jak byste chtěli, aby se oni chovali k vám (= chovejte se k sobě vzájemně lépe). Věřte, že to, co se vám zde učitelé snaží vpravit do hlaviček, není samoúčelné a v životě se vám to BUDE OPRAVDU HODIT. Ale pozor, moji drazí smetáčci: to učení vám samo do hlavy nenaskáče.

20) Který žák vám utkví v paměti (v kladném i záporném)
V kladném všichni, se kterými byla rozumná řeč a v záporném ti rozcapenci, které svým dětem budu dávat za odstrašující příklad. Nikoho jmenovat nebudu – každý sám ví nejlépe, na čem by na sobě měl zapracovat.

21) Nejhezčí životní zážitek?
No, to opravdu nevím. Krásných mám mnoho, ale ten nejlepší, doufám, teprve přijde.22) Nejhorší životní zážitek?Jestli v něčem můj mozek pracuje spolehlivě, je to ve vytěsňování špatného. Čo bolo, boloDěkujeme paní učitelce za vtipný rozhovor a za hezké hodiny.

ROZHOVOR S…

Jméno: Martin Jahoda
Datum narození: 28.2.1986
Místo narození: Liberec
Znamení: Ryby
Nejoblíbenější barva: Zelená a modrá
Oblíbený film: Město Bohů
Oblíbený herec: Al Pacino
Oblíbený zpěvák: James Hettfield
Oblíbená knížka: U. Eco: Focaultovo Kyvadlo
Životní krédo: „ Vědoucí osud vede, nevědoucí ho táhne (vleče)´´ SENEKA

1) Bylo vždy vaším snem se stát učitelem?
To asi ne.
2) Baví vás být učitelem nebo byste se raději snoval něčemu jinému?
Ano baví, klidně bych se tomu věnoval.
3) Jaké máte koníčky?
Sport, hudba, film, literatura, cestování.
4) Máte rád sport, jaký a proč?
Ano. Stolní tenis- dynamický, rychlý sport + míčové sporty obecně a zimní sporty(snowboard, lyže)
5) Chtěl byste být žákem naší školy?
Ano.
6) Co vám vadí na dnešní mládeži?
Je málo ambiciózní, zbytečně plýtvá časem.
7) Kolik budete chtít vlastních dětí?
2-3
8) Máte doma nějakého mazlíčka?
Ne.
9) Jaké roční období je vám nejsympatičtější?
Jaro, léto, podzim, zima - všechna jsou mi sympatická.
10) Kterou práci máte rád mimo učení?
Projekce staveb a interiérů.
11) Jaké máte rád jídlo?
Italskou kuchyni.
12) Co se vám líbí na ženách?
Inteligence, elegance a trocha humoru nikdy neuškodí.
13) Kterou vlastnost na lidech obdivujete?
Vytrvalost.
14) Kterou vlastnost naopak nesnášíte?
Nepřejícnost a závistivost.
15) Váš životní vzor?
T.G.Masaryk
16) Kam byste se chtěl podívat?
USA- Kalifornia
18) Co děláte ve volném čase?
Sport, četba
Připravila: Terka Tomsová
19) Co byste vzkázal žákům naší školy?
Ať si váží vzdělání, dokud to mají zdarma.
Děkujeme za rozhovor!
20) Nejhezčí životní zážitek?
Je jich více, ten nejhezčí asi ještě přijde.

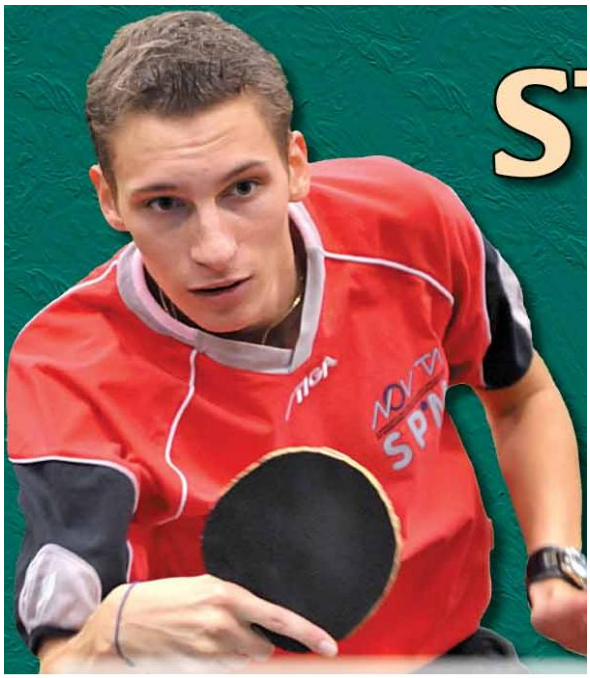

21) Nejhorší životní zážitek?
Každá porážka, jak ve sportu, tak v životě, než jsem se naučil, že i prohry patří k životu, člověk se tak má stále co učit. Prohry se změní v vítězství.

Připravila:Terka Tomsová

NAHORU PO SCHODIŠTI DOLŮ

americké autorky Bel Kaufmanové je v USA jakýmsi protějškem u nás tak oblíbené Žákovy knížky „Škola základ života“. Zachycuje poměry na newyorské střední škole, na té moderní a vzorně vybavené kdesi na prosperujícím předměstí „neprivilegovaných“ vrstev.

Přečtěte si ukázku z první kapitoly:

Čau pančelko!
To mě podržte! To má bejt učitelka?
Která?
Je to 301? Pan učitel Barringer?
Ne. Já jsem učitelka Barrettová.
Ale já mám chodit k panu učitelovi Barringerovi.
Ale já jsem učitelka Barrettová.
Vy nás budete učit? Taková mladá?
Páni, to je kus. Hej paňučitelko, můžu chodit k vám?
Prosím vás, nestůjte ve dveřích. Uvolněte vchod, prosím vás
Brý odpoledne. Vy jste pančelka Barnetová?.
Barrettová, máte moje jméno napsané na tabuli. Dobré jitro.
No né! My budeme mít za třídní ženskou?
Mam mu jednu střihnout, pančelko?
Je tohle třídnická hodina?
Ano. Sedněte si, prosím vás.
Já sem nepatřím.
To vás budeme mít celé pololetí? Vy jste tady nafurt, nebo tady suplujete?
Není tady dost židlí.
Tak si sedněte., kam se dá.
Sim, kam si máme sednout?
Je tady třída číslo 301?
Někdo čmajznul propustku na záchod. Můžu jít na záchod?
Jak se jmenujete?
Máte moje jméno na tabuli.
Já to po vás nemůžu přečíst.
Já musím jít na ošetřovnu. Já umírám.
Nevěřte mu pančelko. Von lže.
Můžu si jít do kanceláře vošpicovat tužku?
Co paňučitelku pořád otravujete, velové?
Můžeme si sednout na topení? Minulej rok sme tam, seděli
Čau. paňučelko! Vy jste naše třídní?
Přestaň kušnit, blboune!
Prosím vás, sedněte si. Ráda bych –
Sim, vono zvoní.
Jak to, že tady není paní učitelka Singerová? Dyť tady minulej rok byla?
Kdy se de domů?
Je první den ve škole a už by chtěl domů.
Ten zvonek je znamení, že se máte uklidnit. Byli byste tak laskaví –
Dala byste mi propustku, abych se mohla jít napít?
Mám vám srovnat sešity podle abecedy, pančelko?
Jaká je tohle třída?
301. Moje jméno máte napsané na tabuli: Barterová. Budu vaše třídní celé pololetí a doufám, že… .

Zbytek se dočtete v knize „Nahoru po schodišti dolů“.

Autorka: Míša Blažková

VÝLET EKOLOGICKÉ PRAKTIKY K NOVÉ ALEJI NA „CVIČÁKU“

Dne 3.11.2009 jsme se se školním kroužkem „Ekologická praktika“ vypravili na místní cvičák, v doprovodu paní učitelky Kyzúrové. Tam jsme zasazovali nové stromy do aleje vedle jedné cestičky. Byli jsme tam jediní, a proto jsme vysadili celou alej. Pomáhal nám jeden pracovník od organizace Tabák s.r.o. a řidiči, kteří dováželi hlínu na zakopání stromků. Stromky jsme drželi v jedné rovině, podél provázku, aby to byla opravdová alej, což nám také moc nešlo, ale nakonec jsme to zvládli. Rovně postavené stromky jsme zasypali zeminou a obvázali je mřížkovaným plátnem, aby neumrzly. Všichni jsme se aktivně zapojili a nakonec se u naší aleje vyfotili.

„UKLIĎME SI SVĚT“

Po odpoledním vyučování jsme se znovu vypravili na cvičák, ale tentokrát ne, abychom vysadili alej, ale abychom pomohli uklidit cvičák a okolí. Dostali jsme rukavice a pytle, rozdělili jsme se do dvojic a vydali se na „túru“ uklízení. Nejdřív jsme šli kolem naší nové aleje, potom jsme se dostali na malou skalku, a od ní jsme šli dolů. Byly to už skoro lesy, kam nikdo nechodil, proto tam moc odpadků nebylo. Ale cestou jsme se dostali k potůčku a tam to byl ráj odpadků. U silnice o ně také nebyla nouze. Nakonec jsme chytili špatné počasí, ale měli jsme čtyři plné a nehorázně těžké pytle plné lahví od alkoholu, papírků od různých sušenek, bonbonů a čehokoli jiného. Naše „úlovky“ jsme nakonec také vyfotili a promrzlí se vraceli domů s pocitem dobře vykonané práce.

Michaela Blažková 8.A

Co je to Recyklohraní?

Recyklohraní

- je školní projekt, který v sobě spojuje vzdělávací program a soutěže se zaměřením na třídění a recyklaci odpadů

- rozvíjí vztah dětí k životnímu prostředí formou her, praktických činností a kvízů

- sběr přináší baterie a elektrozařízení do připravených nádob a splněné soutěžní úkoly přináší školám body

- připravilo katalog s atraktivními cenami, za které mohou soutěžící školy získané body vyměnit ve speciálním internetovém obchodě

Program Recyklohraní byl zahájen ve školním roce 2008/2009, během kterého se do něj zapojilo více než 1 600 škol a každým dnem přibývají další.

Jak se do Recyklohraní zapojit?

Školy, které se do programu zapojí, obdrží zdarma nádoby na sběr baterií a elektrozařízení.

Po naplnění nádob objedná škola odvoz na internetové stránce www.recyklohraní.cz

Organizátoři projektu zajistí odvoz zdarma do 7 pracovních dnů.

Za každý sebraný kilogram drobných elektrozařízení získá škola 3 body.

Za každý sebraný kilogram baterií získá škola až 5 bodů.

Za splnění zadaného úkolu zisk až 200 bodů.

Po shromáždění dostatečného počtu bodů si škola vybere dárek z katalogu.

Zapojte se taky!

Vyhlašuje se sběr starých baterií a elektrozařízení! Doneste je do školy a předejte je paní učitelce Kyzúrové.

Gabriela Pikešová 8.A

Kůň

Vznešený, elegantní, silný a vytrvalý kůň byl cenným pomocníkem člověka po dlouhá staletí: pomáhal při zemědělských pracích, tahal vozy, ve válce byl spojencem nejvěrnějším a ještě dnes je vynikajícím druhem ve sportu a v zábavě. Kůň je stejně jako pes schopen velké příchylnosti. Má výtečnou paměť, díky níž se snadno cvičí; zároveň je však velmi citlivý a může se lehko vyděsit nebo rozrušit. Kůň spí průměrně dvě až sedm hodin denně, většinou v nejteplejších hodinách dne. Může spát i ve stoje, ale raději si lehne na zem. Hříbě - mládě koně - velmi rádo spí nebo odpočívá po hře natažené na slunci v trávě.

V době línání se kůň rád válí po zemi, stejně jako když ho pod chlupy svrbí štípance - ulevuje si tím od svědění. Někdy si rány líže nebo je lehce kouše, zrovna tak, jako to dělají psi.

Řeč koní „ržaní" má různé modulace a může vyjadřovat radost, strach, bolest, obavy a útočnost. Někdy se ve stádu dva koně poperou, aby ukázali, kdo je silnější; koušou se a kopou kopyty.

Klisna rodí pokaždé jedno hříbě, březost trvá jedenáct měsíců. Hříbě přichází na svět na jaře nebo na začátku léta, když jsou louky plné svěží trávy. Brzy po narození je mládě schopné postavit se na nohy a napít se od mámy. Ve dvou týdnech začíná okusovat trávu jako máma, ale živí se dál mlékem až do šesti měsíců.

Kůň jde krokem, klusá nebo cválá. Při chůzi i v klusu se stále dotýká země. V klusu má vždy dvě nohy ve vzduchu. Cválající kůň může dosáhnout rychlosti šedesáti km/h.

Koně se dělí do dvou velkých skupin – na koně jezdecké a tažné. Mezi jezdeckými plemeny najdeme středně velkého, lehkého a vytrvalého koně arabského, dále anglického plnokrevníka, který je rychlejší, a proto je vynikající pro jezdecký sport. Patří sem i lipicán, původem ze Slovinska, který proslavil vídeňskou jezdeckou školu. U nás máme slavný hřebčín v Kladrubech.

Připravil: Vlastimil Petera

Rozhovor mezi zvířaty

Tygr: Čau, Chipmunk, nechceš hodit řeč?

Surikata: Za prvé, já nejsem chipmunk, ale surikata, ty tydýte! A za druhé: co, to znamená ,,hodit řeč"?

Tygr: Jestli nechceš pokecat…?

Surikata: Ne, nechci!

Tygr: A proč ne?

Surikata: Protože bys mě sežral.

Tygr: Ale prosím tě, nesežral..SLIBUJU!

Surikata: Tak dobře. Ale jestli mě sežereš, mí sourozenci tě dají k soudu.

Tygr: No jo..

Surikata: O čem se chceš bavit?

Tygr: No, já nevím…Třeba o lidech..Co si o nich myslíš?

Surikata: Jsou takoví divní. Místo toho, aby chodili na záchod někam za křoví, lezou do nějaký budky..A třeba, když mám hlad a loudím, tak mi vůbec nic nedají! A proto je nemám moc rád..co ty???

Tygr: Já jsem na tom s nimi docela dobře. Zase já, když mám hlad, zařvu a oni přijdou a dají mi maso...

Surikata: A to ti nevadí, když k tobě přijde nějaké dítě a začne mlátit do skla a ukazovat na tebe a ječet? U mě to tak dělají. Vždyť je to tak trapný.

Tygr: Proč by to mělo být trapný? Vždyť je to super, že se tě lidi bojí, ne?

Surikata: Možná tebe se bojí, ale mě ne..Já jim přijdu roztomilý..Bléééé!

Tygr: Náhodou..Co já bych za to dal…

Surikata: No jo..a co si o nich jinak ještě myslíš?

Tygr: Jsou hrozně hloupí..Na sobě nosí nějaké divné kožichy a na packách mají něco hodně zvláštního.

Surikata: Oni nemají kožichy..Nosí na sobě oblečení a nemají packy jako my, ale nohy a mají na nich boty!

Tygr: Aha. Aspoň jsem se dozvěděl něco nového… Díky.

Surikata: Nemáš zač. Tak ahoj, já musím jít, máme jídlo…

Tygr: Čau..Já taky, jdu si ulovit antilopu.

Surikata: Ne, to se nesmí…Lidi ti něco dají..Hlavně nezabíjej!

Tygr: No jo..dobře. Ahoj!

Surikata: A díky, že jsi mě nesežral.

Tygr: Nemáš zač..Sliby se mají plnit!

Autorky: Terka Tomsová a Hana Nguyen

Psychotest

Věříš v lásku na první pohled?

1. Ve filmu si Romeo a Julie přísahají věčnou láskou. Věříš, že se do sebe můžou dva takhle vášnivě zamilovat i ve skutečném životě?

a) Ne, něco takového přichází v úvahu jen ve filmu
b) Snad, ale mně by se něco takového stát nemohlo
c) Ano, jsem přesvědčena, že někteří lidé jsou si souzeni

2. Které rčení se ti nejvíc zamlouvá?

a) Láska je slepá
b) Láska je silnější než smrt
c) Láska je největší štěstí na světě

3. Věříš tomu, že lidé narození v určitém hvězdném znamení se k sobě zvlášť hodí?

a) Ano, jsem o tom přesvědčena
b) Nevím jistě, třeba se na tom doopravdy něco je
c) Ne, je to nesmysl

4. Někdo v autobuse se na tebe nápadně usmívá. Jak reaguješ?

a) Rozhlédnu se kolem, abych zjistila, jestli se opravdu dívá na mě
b) Zčervenám a hrozně znervózním
c) Usměji se taky, prohrábnu si vlasy a čekám, co bude dál

Vyhodnocení testu

-	a	b	c
1.	0	3	6
2.	0	3	6
3.	6	3	0
4.	0	3	6

0-8 bodů - Podle tebe patří láska na první pohled jen do filmu nebo milostného románu. Než se do někoho zamiluješ, pořádně si dotyčného prověříš. Dobře víš, že k opravdovému vztahu je potřebné něco víc než jen vášnivé city. Chceš mít naprostou jistotu, že On je ten pravý. Nestojíš totiž o nějaké pozdější zklamání. Nic proti tvé prozíravosti-ale možná by nebylo na škodu poslechnout občas taky hlas svého srdce.

9-16 bodů -V zásadě nejsi proti spontánnímu flirtu. Jsi ale dostatečný realista, abys věděl, že náhodný flirt se ještě nemusí změnit v žhavou lásku. Hluboký vztah vzniká pozvolna, musí mít čas a šanci se vyvíjet. Proto se o svém vyvoleném snažíš získat co nejvíce informací. A až ve chvíli, když jsou tvé city opětované a tvoje srdce a tvůj rozum ti signalizují, že je to ta pravá, začneš se konečně bez zábran vznášet v oblacích.

17-24 bodů - Jsi romantik jako vystřižený z dívčích románků ! Když se zamiluješ, necháš se unášet svými city a každičký okamžik prožíváš naplno. Pro velkou lásku jsi ochoten obětovat cokoli. Bohužel se na tebe vztahuje rčení ,,Láska je slepá". Ve své zamilovanosti a vášni totiž ani nepostřehneš, že tvůj protějšek považuje vztah jen za žhavý flirt. Jestliže nechceš skončit se zlomeným srdcem, měl by sis svůj idol kriticky prohlédnout pod lupou.

Připravila : Veronika Vaníčková

Svědci Jehovovi

Určitě jste si všimli, že je v Liberci dům Svědků Jehovových. Neuškodí, když si o nich něco přečtete.

Kdo jsou Svědci Jehovovi?

Určitě jste někdy na ulici nebo na zastávkách autobusů viděli nenápadné, téměř nehybné lidi, kteří v ruce drželi časopisy Strážná věž. Nebo už u vás doma někdy někdo zazvonil a chtěl mluvit o Bohu? Pravděpodobně to byli Svědci Jehovovi- přísně křesťanská sekta, která má v Čechách přibližně 90 000 stoupenců. Věří v Boha, nazývají ho ale Jehova. Také oni mají Bibli, ale jen „Překlad Nového světa“. Tam jsou změněná slova a přizpůsobená jejich vlastní víře. To, co je tady psáno, je pro Svědky Jehovovy zákon, který musí být za každou cenu dodržován. Považují se za jediné správné křesťany. Svědci Jehovovi věří mimo jiné v to, že brzy přijde konec světa. Po tomto konečném boji („Armagedon“) Jehova na Zemi opět nastolí ráj, ve kterém budou žít jeho Svědci. Všichni ostatní, kteří v „Jehovu“ nevěří, budou zničeni. „Kazatelská služba“ je tedy důležitá součást všedního dne, tato služba znamená například rozdávání časopisů (Strážná věž nebo Probuďte se) nebo putování od dveří ke dveřím, a to 15 hodin týdně. Víra v jediného Boha se musí šířit dál! I vícekrát týdně probíhají shromáždění, kam musí členové přijít, jinak je čekají tresty.

Všechny tyto věci jsou u Svědků Jehovových zakázané:

Minisukně

Sex před svatbou

Narozeniny

Cokoli s lebkou

Moderní hudba

Transfuze

Plakáty hvězd

Internet nebo TV

Tanec

Vánoce

Gabriela Pikešová

PROČ JE NA SVĚTĚ TOLIK NÁSILÍ ? CO VEDE DĚTI K BRUTALITĚ, LHOSTEJNOSTI ???

(Úvaha žáků naší školy)

K brutalitě, bezohlednosti a týrání vede děti jejich okolí, rodina a televize. Dozvídají se nebo vidí věci, které by ve svém věku vůbec vidět neměly. Proto se chovají nepřiměrně ke svému okolí a vůbec si to neuvědomují. Když je odmalička rodiče nevychovávají tak, aby rozlišovaly dobro a zlo, stane se z nich člověk, který je ke všem bezohledný a nepřijde mu, když někomu ublíží nebo ho dokonce zabije. Podle mě by se mělo už od nejútlejšího věku vychovávat tak, aby rozlišovalo, co dělat může a co ne. Měla by se omezit televize a děti by měly sportovat nebo chodit do zájmových kroužků. Rodiče totiž nejsou doma, protože mají práci, ve které musí být celý den. Když doma jsou, mají práci nebo jsou tak unaveni, že jdou spát a na dítě nemají čas. Udělat by si ho měli a trávit s dítětem více času.

P.J.

Já si myslím, že ve většině rodin nemají rodiče na děti moc času a aby se jich zbavili, podstrčí jim peníze nebo jim koupí počítač. Na počítači se dají hrát různé sadistické hry. Když je to přestane bavit, zapnou si televizi, kde sledují filmy, ve kterých se vraždí. Některým dětem se pomalu ani jiné filmy nelíbí. Násilí můžeme nalézt ale i v kreslených pohádkách. Třeba Tom a Jerry se pořád mlátí holemi a strkají se do úst dynamit. Nakonec se jim nic nestane a malé děti si myslí, že tím také nemohou nikomu ublížit. Brutalita, týrání a bezohlednost není jenom díky televizi. Nalézt ji můžeme již od dávných dob. Třeba v Římě, kde se pořádaly gladiátorské zápasy. Hodně týrání a nenávisti si užili za 2. světové války hlavně Židé. Také děti ovlivní jejich rodiče, chovají-li se k sobě dobře, nebo jestli se hádají a perou. Dítě si myslí, že je to normální a mezi kamarády se chová podobně.

Co by se proti tomu mělo dělat? V televizi by měly běžet normální filmy, ale protože vysílají akční filmy, rodiče by neměli děti nechat dívat.

M.S.

Na tuto otázku máme skoro všichni stejný názor. Především to je výchova dětí a televize. Televize produkuje ve filmech a kreslených seriálech samé násilí, které si děti zapamatují a později ho vyzkouší. Mě rodiče nenechají koukat na filmy, ve kterých se vraždí a střílí. Vůbec mi to nevadí, protože mě tyto filmy nezajímají. Jednou jsem seděl na balkóně a díval jsem se, co se venku děje. Zahlédl jsem asi pětileté kluky, kteří si hráli na písku. Najednou jeden z nich vykřikl„Já sem Rafaelo!“ – postava z kresleného seriálu Želvy Ninja a pokračoval: „A teď vás všechny zabiju!“ Začal po všech šťouchat lopatkami a házel po nich písek. Kdyby jedna maminka nepřiběhla, tak jim snad ublíží. Dětem by se neměly kupovat pistolky, ale autíčka, panenky a míče. Rodiče by si měli na děti udělat čas, aby z nich nevyrostli vrahouni.

M. Ú.

Podle mě vede děti k brutalitě a násilí televize. Z toho vyplývá, že za to mohou jejich rodiče, kteří je nechají koukat úplně na všechno. Některým rodičům totiž nevadí, že se jejich děti koukají na televizi, ba jsou rádi, že si od nich chvíli odpočinou. V poslední době je to stále horší, protože tyto děti vyrostly a nemohou dělat ani nic lepšího, protože to v televizi nikdy neviděly. Dalším problémem jsou děti z rozvedených rodin, které nemají často kam jít, tak jsou rády, že se mohou připojit k nějaké bandě. A posledním problémem jsou drogy, které se bohužel dostaly i mezi malé děti. Když si na ně navyknou, nemají je čím zaplatit, tak okrádají své rodiče. Když na to rodiče přijdou, většinou se zachovají špatně – dítě se s rodiči pohádá, uteče z domu a začne krást, aby mohlo zaplatit potřebnou dávku drogy.

P.V.

Na světě je čím dál tím víc násilí. Věková hranice u brutálních osob stále klesá. Takovýchto případů je velmi mnoho, kdy silnější jedinci šikanují ty slabší. Například je vydírají, chtějí po nich peníze a nebo je i dokonce zabíjí. Jádrem těchto problémů je většinou rodina.

Někteří rodiče se o své děti nestarají a někdy je i dokonce uplácejí, jenom aby od nich měli na chvíli pokoj. Toto by se nikdy nemělo dopustit. Takoví lidé se velmi těžce napravují a nejhorší je to, když berou drogy. Jak se proti tomu bránit? Asi za prvé bych obnovila trest smrti. Byl by především za vraždu a převoz drog. V jiných zemích stačí u někoho najít pár gramů drog a už si jdou sednout na elektrické křeslo. Za druhé by se měly zakázat pořady, ve kterých je násilí. Děti se potom po těchto filmech opičí a jak to pak vypadá! Nemohu pochopit, jak někdo může trápit lidi a ubližovat jim nebo nějakému zvířeti. Jsou případy, kdy děti nafukují žáby brčkem a pak se tomu chechtají, když prasknou. Nebo ve zprávách byl chlapec, který řezal kočkám hlavy. Nevím, kde se to v lidech bere – je to něco hrozného. Nikdy bych neuvěřila, jak se svět může během několika let tak změnit. Dříve sice nebyla elektřina, ale určitě se našlo pár násilníků, ale zdaleka ne tolik jako dnes. A teď, aby se člověk bál vyjít sám večer na ulici.

P.H.

Odpověď na tuto otázku je velmi těžká. Každý si ji může vyložit jinak. Někdo řekne, že za to může škola, kde si učitelé nedokáží udržet pořádek, ale v mnohých případech všechny tyto ošklivé vlastnosti pocházejí z rodinného prostředí dětí. Je jasné, že děti, které slyší nadávky od rodičů, nebo snášejí různé tělesné tresty, to vnímají. Zůstává to v nich už od dětství, v dospělosti mohou dokonce zabít! K bezohlednosti, brutalitě a týrání slabších nabádají děti ale taky filmy a seriály, které televize vysílá. A takových krvelačných pořadů není v televizi málo! Bohužel. Je to teď prostě v módě. Kdyby se jeden člověk ozval s připomínkou, že tyto filmy jsou pro děti a mládež nevhodné, dalších sto by mu odpovědělo. „Vždyť to je jen film, tak proč by se na to naše ratolesti nemohly dívat!“ Stačí se podívat i na nějaký kreslený film a v jednu chvíli si myslíte, že snad sledujete pořad pro děti přímo nevhodný!

Co by se mělo udělat? Hlavně by se měl snížit počet vysílaných pořadů oplývajících brutalitou, násilím a hlavně bezohledností! Dále bych klidně zavedla ve školách právo učitele na vykonání tělesného trestu na zlobivém žákovi. Nemyslím tím takové tresty, jako byly ve školách dříve, ale jeden výchovný pohlavek ještě nikdy nikomu neublížil! Prostě si myslím, že by nám nemělo být jedno, co z dětí, které jsou už teď těžko zvládnutelné, jednou vyroste.

Š.V.

Co vede děti k násilí a brutalitě? To je jasné! Například rodiče, kteří si nevšímají svých dětí, všechno jim dovolí a koupí, jen aby od nich měli pokoj. Často se mohou setkat s tím, že jejich děti začnou v partě fetovat, kouřit, mluví sprostě a jiné hrozné věci.

A co televize? Také hrůza, samé vraždy a krev, už se téměř nikdo nedívá na filmy o lásce a přátelství, ale na samé vraždy, létající kusy těla a stříkající krev. No a když se někdo na něco takového dívá, tak třeba dá někomu pěstí nebo ho kopne a ten ještě vstane a pořádně mu to vrátí, určitě se inspiruje a časem to zkusí také.Nebo počítačové hry! 90% her je o zabíjení a mrzačení, ve kterém se děti přímo vyžívají! Já bych jim všechny takové hry vymazala a měly by! Podle mne by si rodičové svých dětí měli více všímat!

H.V.

Podle úvah žáku připravil Robin Hráský

Pranostiky

Na památku zesnulých (2.11.) bývá mlha, neboť pomáhá k utěšení duší.

My sice na jednu stranu známe spojení ,,milosrdné šero“, avšak také ,,dušičkové počasí“

Většině z nás nesvědčí, působí na nás depresivně. Duše jsme ale všichni a také všichni se jednou zasníme k neprobuzení. Bude nám pak rázem takové počasí vhod? Ovšem ten, kdo umísťoval tento den v kalendáři, vybíral dobře. Mlhy a nízká oblačnost přicházejí dost pravidelně.

Svatý Martin (11.11.) rád jezdí na brůně.

Brůna jest kůň, jehož základní barva je sice bílá,avšak různými odstíny barev krycí srsti, které se navíc v průběhu života koně mohou měnit. Jen namátkou: brůna může nabýt barvy ryšavé, sivé, modravé, rudé, tmavohnědé a dalších. Někdy se vyvede, že snese i označení bělouš. Nyní je nasnadě, proč to na Martina vypadá tak, jak to vypadá. To jen my si pamatujeme hlavně bělouše.

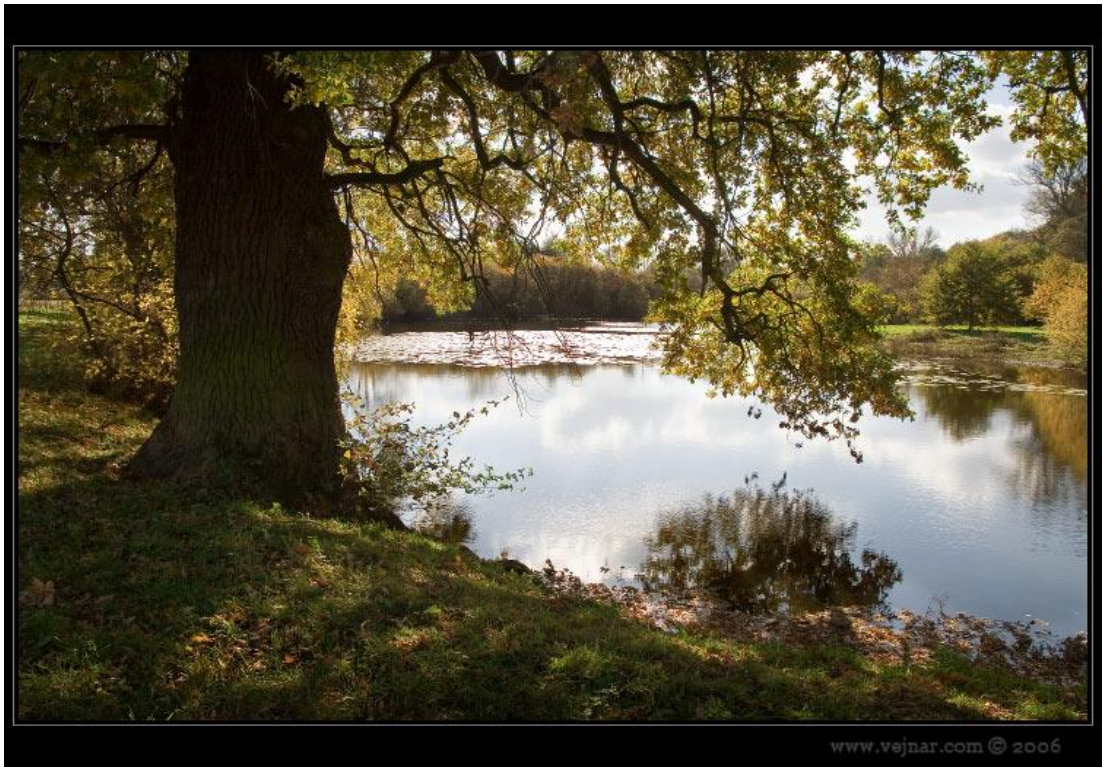

Když napadá sníh na zelené listí, bude tuhá zima.

To je obdoba známějšího rčení: ,,Když dlouho listí nepadá, tuhá zima se přikrádá.“ Třeba ano. Avšak signálů, dle kterých se prý pozná síla přicházející zimy, je tolik, že každý rok se najde někdo, kdo předpovídá nejen tuhou zimu, ale přímo zimu století. A

skutečnost? Zimy jsou u nás většinou střídavé. Dochované záznamy nesahají nikterak daleko. Podle nich se jeví zimy 19.století jako drsnější.

Je-li Kačenka (25.11.) ucouraná, je Baruška (4.12.) naškrobená.

Období pranostik o Kačence a Barušce je hned několik. Zní tak, jako by byly sestry a k tomu ještě malé holky - co chce udělat jedna, druhá hned obrátí v opak. Jejich vztahy však nejsou tak nedobré. Spíše naopak. V kalendáři s nadhledem zaujaly místa, kterými odměřují délku času, ve kterém počasí nerozhodně přechází od podzimu k zimě a naopak

Připravila: Bára Pleskotová